Dosarul penal nr. 1-591/2025
Nr. PIGD 1-25103377-09-1-21072025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

03 februarie 2026 **mun. Bălţi**

Judecătoria Bălţi (sediul central), instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, judecătorul Igor Mozgovoi
Grefieri Alexandru Nicov, Constanța Rusu
Cu participarea:
Procurorului Aliona Modelina
Apărătorului Dorin Burlacu
Inculpatului Perju Ivan

examinînd în ședinţă de judecată publică, cauza penală privind învinuirea lui

Perju Ivan *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat mun. Bălți, str. ***** *****, s*****, cetățean a Republicii Moldova, fără antecedente penale,

învinuit de săvârșirea infracţiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (5) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 21.07.2025 – 03.02.2026.

Cauză judecată conform art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședinţa de judecată, instanţa,

C O N S T A T Ă:

1. Inculpatul **Perju Ivan**, nedeținând permis de conducere a mijloacelor de transport, contrar cerințelor art. 10 alin. (2) lit. a) și art. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că: *„conducătorul mijlocului de transport trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”, „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducer”*, la 04.07.2025, fiind conștient de consecințele care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, în perioadă de timp neconstatată și loc nestabilit a întrebuințat băuturi cu conținut alcoolic, după aceasta cunoscând faptul că, este interzisă conducerea mijlocului de transport de către un conducător auto în stare de ebrietate, înțelegând consecințele care pot surveni, s-a urcat la

volanul automobilului de model „*****” cu n/î ***** și contrar prevederilor pct. 14 lit. a) Regulamentului de circulație rutieră, se deplasa prin mun. Bălți.

Astfel, la 04.07.2025, aproximativ la ora 03:33, conducând automobilul de model „*****” pe str. Decebal în apropierea magazinului „Salonica”, mun. Bălți, a fost stopat de colaboratorii de poliție. În cadrul discuției cu cet. Perju Ivan, s-a constatat că, ultimul, avea semne vizibile de stare de ebrietate, din cavitatea bucală se simțea miros de alcool și ca rezultat el, fiind supus testării cu alcotesterul „Drager”, s-a constatat că, concentrația de alcool în aerul expirat de cet. Perju Ivan, la 04.07.2025, ora 03:44 este de 0,47 mg/1.

2. Inculpatul Perju Ivan, vina în comiterea infracţiunii incriminate a recunoscut-o integral, solicitînd prin cerere semnată personal cu conţinutul expres şi neechivoc şi cu renunţarea de a fi prezentate probe suplimentare, examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală.

În ordinea prevăzută au fost solicitate opiniile participanţilor la proces.

Procurorul nu a invocat obiecţii cu privire la examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală.

Apărătorul a susţinut poziţia inculpatului.

Instanţa de judecată, analizând cererea inculpatului şi ascultând opiniile participanţilor la proces, ţinînd cont de recunoaşterea totală şi necondiţionată a vinovăţiei, a găsit posibilă admiterea cererii, dat fiind că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite şi sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

3. Inculpatul Perju Ivan, fiind audiat în cadrul examinării cauzei, chestionat sub jurământ în conformitate cu art.art. 108, 364[1] Cod de procedură penală, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte care au fost stabilite în cadrul urmăririi penale.

În cele comise se căiește sincer.

4. Analizând declaraţiile inculpatului, depuse în şedinţa de judecată, instanţa le reţine ca fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice și convingătoare.

5. Vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, se confirmă și prin următoarele probe examinate în ședința de judecată, administrate la urmărirea penală:

- declarațiile martorului *****, /f.d. 22/;
- declarațiile martorului *****, /f.d.24/;
- declarațiile martorului ***** *****, /f.d.23/;
- proces-verbal de ridicare și examinare din 04.07.2025, /f.d.2-7/;
- proces-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din 04.07.2025, /f.d.10/;
- proces-verbal de aducere la cunoştinţă şi de explicare contravenientului a drepturilor şi obligaţiilor din 04.07.2025, /f.d.12/;

- proces-verbal de testare alcoolscopică din 04.07.2025, conform căruia a fost supus testării alcoolscopice cet. Perju Ivan, în urma cărui fapt s-a constatat că în vaporii de aer expirați de ultimul s-au depistat 0,47 mg/1 alcool. Tichetul Drager, /f.d.13-14/;

- proces-verbal de ridicare şi aducere a vehiculului la parcarea specială din 04.07.2025, conform căruia a fost reţinut şi adus la parcarea specială automobilul de model „*****” cu n/î *****, condus de către cet. Perju Ivan, /f.d. 17-19/;

- proces-verbal de ridicare din 04.07.2025, acţiunea procesuală în cadrul căreia de la ofiţerul de patrulare ***** a fost ridicat un purtător optic de stocare a informaţiei de tip DVD-R cu secvenţe video din 04.07.2025 -(recunoscut și anexat la materialele cauzei penale în calitate de corp delict prin ordonanţa din 08.07.2025), /f.d.8, 26-28/;

- proces-verbal de examinare a înregistrării video din 04.07.2025, /f.d. 28/.

6. În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.*

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

7. La calificarea acţiunilor inculpatului Perju Ivan instanţa de judecată ia în consideraţie pct. 10 subpct. (2) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit căruia *persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmîneze pentru control, permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus.*

De asemenea potrivit prevederile pct. 14) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit căruia *conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere;*

La fel, instanţa de judecată ia în consideraţie prevederile pct. 3) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului R. Moldova nr. 296 din 16.04.2009, conform căruia: se stabilesc pentru conducătorii de vehicule următoarele concentrații maxime admisibile de alcool: a) în sînge – 0,3 g/l; b) în aerul expirat – 0,15 mg/l.

Potrivit art. 134^{12} Cod penal, *prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psiho-funcțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau de alte substanțe cu efecte similare.*

În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanţa a ajuns la concluzia că acţiunile inculpatului Perju Ivan au fost corect încadrate în baza art. 264[1] alin. (5) Cod penal, și anume *conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile, adică - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/1, acțiunile prevăzute la alin, (1)-(4), săvîrșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

8. La determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cît şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 Cod penal, şi anume: gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

În acest sens, instanţa ţine cont şi de opinia acuzatorului de stat, care a pledat pentru stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 2250 unități convenționale, automobilul restituit inculpatului de lăsat în continuare în posesia acestuia cu menținerea sechestrului aplicat pe bunul mobil prin încheierea judecătorului de instrucție în vedere asigurării executării pedepsei amenzii, mijloacele materiale de probă de păstrat la materialele cauzei.

La rîndul său, apărătorul inculpatului a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă sub limita minimă prevăzută de lege, precizînd că, instanța urmează să țină cont de circumstanțele atenuante și anume, recunoașterea vinovăției, căința sinceră.

Inculpatul a susținut poziția apărătorului.

9. La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată i-a în considerație că, inculpatul a fost găsită vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa: cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpat este calificată ca mai puțin gravă.

Cu referire la prevederile art. 76 Cod penal, instanţa de judecată reține în sarcina inculpatului - recunoașterea vinovăției și căința sinceră.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privința inculpatului potrivit rechizitoriului nu s-au stabilit.

Temeiuri prevăzute la art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

10. Conform prevederilor art. 80[1] alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată va reține că potrivit art. 364[1] Cod de procedură penală coroborat cu art. 80[1] alin. (1) Cod penal, inculpatul care a recunoscut

săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o patrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

Totodată alin. (2) al art. 80^1 Cod penal prevede, că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), ***art. 264[1]***, 324–335^1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de ***reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă*** prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Reieșind din circumstanțele cazului, anume, că inculpatul a recunoscut vina, judecarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364^1 Cod de procedură penală, căința sinceră și faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, ținând cont de scopul pedepsei penale, instanța de judecată consideră rațional de a-i aplica lui Perju Ivan o pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2250 unități convenționale în sumă de 112 500 lei.

Instanța consideră că, individualizarea și stabilirea unei astfel de pedepse este proporțională faptelor comise de către Perju Ivan, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, or anume această pedeapsă va avea drept scop garantarea unei șanse asupra convingerilor sale privind respectarea legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte pasibile de răspundere penală.

Instanța la acest compartiment la fel explică inculpatului că în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (3^1) Cod penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie.

În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

11. În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

La fel, potrivit art.175 alin. (2) din Cod de procedură penală măsurile preventive sînt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori *spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.*

Astfel reieșind din normele procesuale indicate și circumstanțele faptei, instanța de judecată consideră necesar, de a aplica în privința inculpatului a măsurii preventive, prevăzută de art.178 din Cod de procedură penală, și anume obligarea de a nu părăsi ţara, pentru *„...asigurarea executării sentinței”*.

Raționamentul aplicării măsurii preventive reținute la caz se explică prin faptul că aceasta are drept scop realizarea principiului inevitabilității executării pedepsei penale stabilite de instanță inculpatului.

12. Potrivit art. 10 alin. (1) Cod de procedură penală, *„toate organele și persoanele participante la procesul penal sânt obligate să respecte drepturile, libertățile și demnitatea persoanei”.*

Alineatul 2 al aceluiași articol stipulează că, *„limitarea temporară a drepturilor și libertăților persoanei și aplicarea de către organele competente a măsurilor de constrîngere față de ea se admit numai în cazurile și în modul strict prevăzute de prezentul cod.*

În conformitate cu art. 202 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală*, organul de urmărire penală, din oficiu, sau instanța de judecată, la cererea motivată a părților, poate lua, în cursul procesului penal, măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, de acțiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, pentru garantarea executării pedepsei amenzii şi pentru compensarea cheltuielilor de judecată. Măsurile asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracţiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum şi pentru garantarea executării pedepsei amenzii şi pentru compensarea cheltuielilor de judecată, constau în sechestrarea bunurilor mobile şi imobile în conformitate cu art. 203-210.*

Conform art. 203 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, *punerea sub sechestru a bunurilor este o măsură procesuală de constrîngere, care constă în inventarierea bunurilor şi interzicerea proprietarului sau posesorului de a dispune de ele, iar în caz de necesitate, de a se folosi de aceste bunuri. După punerea sub sechestru a conturilor şi a depozitelor bancare sînt încetate orice operaţiuni în privinţa acestora. Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, de acțiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art. 106–106^2 din Codul penal nr. 985/2002, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată.*

Cu toate că în conformitate cu art. 204 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, *pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune pot fi puse sub sechestru bunurile bănuitului, învinuitului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile, inclusiv bunurile care sunt proprietatea efectivă a acestora, în suma valorii probabile a pagubei. Pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sau compensarea cheltuielilor de judecată pot fi puse sub sechestru numai bunurile învinuitului sau ale inculpatului, inclusiv bunurile care sunt proprietatea efectivă a acestuia, în funcție de suma maximă a amenzii care poate fi stabilită pentru infracțiunea comisă ori în limita sumei, evaluate în prealabil, a cheltuielilor de judecată suportate*, totuși în conformitate cu raționamentele expuse mai sus privind scopul legislației procesual - penale și în conformitate cu alin. (1) al art. 205 Cod de procedură penală, *punerea sub sechestru a bunurilor prevăzute la art. 204 poate fi dispusă motivat de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată pentru a evita distrugerea, transformarea, cheltuirea, transferul, deplasarea sau înstrăinarea acestora.*

Norma art. 209 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, stipulează că, *punerea bunurilor sub sechestru poate fi contestată de bănuit, de învinuit, de inculpat sau de persoanele care consideră că aplicarea sechestrului asupra bunurilor lor este nejustificată în termen de 10 zile de la data la care le-a fost adusă la cunoștință hotărârea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub sechestru.*

Contestarea punerii bunurilor sub sechestru sau recursul înaintat nu suspendă executarea acestei măsuri.

La fel, art. 210 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, prevede că, *bunurile se scot de sub sechestru prin hotărîrea organului de urmărire penală sau instanţei dacă, în urma retragerii acţiunii civile, modificării încadrării juridice a infracţiunii incriminate bănuitului, învinuitului, inculpatului ori din alte motive, a decăzut necesitatea de a menţine bunurile sub sechestru. Instanţa de judecată, judecătorul de instrucţiune sau procurorul, în limitele competenţei lor, ridică sechestrul asupra bunurilor şi în cazurile în care constată ilegalitatea punerii acestora sub sechestru de către organele de urmărire penală fără autorizaţia respectivă.*

Organul de urmărire penală sau instanța de judecată este în drept să mențină bunurile sub sechestru și după încetarea procesului penal, scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau achitarea persoanei, în termen de o lună de la rămânerea definitivă a hotărârii respective. În cazul examinării demersului privind dispunerea confiscării bunurilor conform procedurii prevăzute la capitolul VIII[1] din titlul III, partea specială, sechestrul aplicat asupra bunurilor își menține efectul până la soluționarea demersului.

La aplicarea măsurii asiguratorii de punere sub sechestru, pe lângă cadrul juridic național, este necesar de avut în vedere și jurisprudența CEDO, care a statuat *în cauza Dogmoch contra Germaniei (hotărârea din 08 septembrie 2006), că sechestrul asigurător nu reprezintă o acuzație în materie penală, în sensul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO). CEDO a notat că, în cadrul unei investigații penale, sechestrul asigurător vizează în principal garantarea executării unei eventuale creanțe, ce va fi recunoscută în favoarea unor terți lezați prin infracțiunea ce face obiectul judecății ori pentru a se garanta executarea unei eventuale pedepse constând în confiscarea unor bunuri.*

Totuși, CEDO a constatat că atât stabilirea unor drepturi de creanțe ale unor terți, cât și confiscarea sunt măsuri ce urmează a fi luate în cadrul unor proceduri separate, ulterioare, astfel încât procedura de instituire a sechestrului nu constituie o judecată asupra unei acuzații în materie penală, în sensul art. 6 CEDO.

De altfel, instanța va menționa că, la caz, necesită de luat în considerație că, conform *art. 46 alin. (1) – (3) din Constituția Republicii Moldova, (1) dreptul la proprietate privată, precum şi creanţele asupra statului, sînt garantate. (2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire. (3) Averea dobândită licit nu poate fi confiscată.*

Caracterul licit al dobîndirii se prezumă.

Conform art. 1 din Primul Protocol Adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, *orice persoană fizică sau juridică are*

dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decît pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Așa dar, instanța, examinând actele cauzei, reține că, prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Bălți (sediul central) din 16.07.2025 a fost autorizată punerea sub sechestru asupra automobilului de model „*****” cu n/î *****, număr caroserie *****.

Măsura asiguratorie a sechestrului a fost autorizată în vederea eventualii asigurări a executării pedepsei penale respective eventualei confiscari speciale sau extinse a bunurilor ce aparțin inculpatului Perju Ivan.

Instanța subliniază că, potrivit art. 202 alin. (1) și art. 204 alin. (1) Cod de procedură penală, măsurile asiguratorii pot fi luate și menținute în scopul garantării executării pedepsei amenzii.

În prezenta cauză, sechestrul aplicat prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Bălți (sediul central) din 16.07.2025 fiind autorizată punerea sub sechestru asupra automobilului de model „*****” cu n/î *****, număr caroserie ***** aparținut inculpatului Perju Ivan poate constitui, în mod proporțional, obiect de garanție civilă pentru garantarea executării pedepsei amenzii.

Rațiunea menținerii măsurii este consolidată de art. 205 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căruia punerea sub sechestru a bunurilor *poate fi dispusă pentru a evita distrugerea, transformarea, cheltuirea, transferul, deplasarea sau înstrăinarea acestora.*

A ridica sechestrul în acest stadiu ar echivala cu periclitarea efectivă a posibilității garantării executării pedepsei amenzii.

În conformitate cu art. 210 alin. (1) Cod de procedură penală, bunurile se scot de sub sechestru numai dacă a decăzut necesitatea menținerii măsurii.

În speță, această necesitate persistă – nu pentru confiscare, ci pentru garantarea executării pedepsei amenzii.

Menținerea sechestrului este, de asemenea, pe deplin compatibilă cu exigențele constituționale și convenționale, art. 46 din Constituția Republicii Moldova garantează dreptul la proprietate privată, însă permite restrângeri legale, rezonabile și proporționale, atunci când acestea sunt indispensabile protejării drepturilor altor persoane.

Prin urmare, interesul superior al justiției materiale impune ca aceast bun mobil să rămână sub sechestru, pentru a garanta executarea pedepsei.

În concluzie, instanța constată că în speță, persistă necesitatea legitimă a menținerii măsurii pentru garantarea executării pedepsei amenzii.

13. Conform art. 157 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale,

acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

Mijloacele materiale de probă:

- două purtătoare optice de stocare a informației de tip DVD-R cu secvențe video din 04.07.2025, /anexate la coperta dosarului penal/, recunoscute și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanțele din 04.07.2025,08.07.2025, /f.d. 8, 29/, rămîn la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

14. Referitor la corpurile delicte, soarta acestora urmează a fi stabilită potrivit art. 162 Cod de procedură penală.

Corpul delict:

– automobilul de model „*****” cu n/î *****, restituit prin ordonanța procurorului la 07.07.2025, /f.d. 44/, posesorului legal Perju Ivan, se lasă în posesia ultimului.

15. La caz, acțiuni civile sau cheltuieli judiciare nu au fost expuse.

16. În baza art. 80^1 alin. (1) Cod penal, art. art. 364^1, 384-385, 395, 397 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă:

Se recunoaște vinovat **Perju Ivan** *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabilește numitului pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2250 /două mii două sute cincizeci/ unități convenționale în sumă de 112 500 /una sută doisprezece mii cinci sute/ lei.

Potrivit art. 64 alin. (3^1) Cod penal se explică lui Perju Ivan, că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie.

În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Se aplică măsura preventivă în privința lui Perju Ivan – obligarea de a nu părăsi ţara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Se remite copia sentinței către Inspectoratul de Poliție Bălți, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, în partea executării măsurii preventive-obligarea de nepărăsire a țării.

Mijloacele materiale de probă:

- două purtătoare optice de stocare a informației de tip DVD-R cu secvențe video din 04.07.2025, /anexate la coperta dosarului penal/, recunoscute și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanțele din 04.07.2025,08.07.2025, /f.d. 8, 29/, rămîn la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

Corpul delict:

– automobilul de model „*****” cu n/î *****, restituit prin ordonanța procurorului la 07.07.2025, /f.d. 44/, posesorului legal Perju Ivan, se lasă în posesia ultimului.

Se menține măsura asiguratorie sechestrul aplicată prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Bălți (sediul central) din 16.07.2025 asupra automobilului de model „*****” cu n/î *****, număr caroserie ***** aparținut lui Perju Ivan, care urmează a fi ridicat după executarea pedepsei amenzii.

Sentinţa motivată fiind pronunţată în şedinţă publică la 03.02.2026.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul: /semnătura/ Igor Mozgovoi